

Toprak Balta İnsan

— safdeha · 08 Eylül 2016

Eline aldıysan doğru baltayı
Ağacı biçtikçe unut azmayı.

Kolda ne güç kalır nede yumruklar
Yontuyorsan tek tek yeşil tomruklar:

Haktır alın teri doğruluk bezi
Kokusunda nefes güldürür yüzü!

Şehit nevalesi açılır kopça
Son yemekmiş gibi boşalır bohça...

İnek iştahıyla binek gücüyle
Çukura bakarken öcü böcüyle:

Uzanmış baltalar susmuş naralar
Kurumuş kan kara, hani kankalar?

Toprağı eşenler olur şaşanlar
Derslerini alır haddi aşanlar!

Toprak, balta, insan, yeşile umman
Gölgesinde sultan şahit asuman...

Saffet Kuramaz